

Porazeného čaká trest. Západ za svoj nepodarený krok v Kazachstane zaplatí väčšiu cenu, než čakal

- CZ24 News | 11. ledna 2022

KAZACHSTAN: Tak to v živote chodí: za chyby sa platí. Farebná revolúcia v Kazachstane sa nepodarila a jej výsledkom bude, že USA stratia vplyv v stredoázijskom regióne, so všetkými vážnymi dôsledkami z toho plynúcimi

Organizátori farebných revolúcií zvyknú zneužívať pre svoje účely nespokojnosť obyvateľstva s nejakými objektívnymi problémami, akých je vždy všade dostatok. Tak to bolo aj tentoraz v Kazachstane: oficiálne vznikli „protesty“ preto, že vláda postupne liberalizovala cenu plynu, teda zvyšovala ju smerom k trhovej, „kapitalistickej“ cene, aká je v susedných krajinách.

Tí „protestujúci“ sa v podstate dožadovali socialistickej regulácie cien. Kto by chcel, mohol by v tom vidieť túžbu po návrate do sovietskych čias... ale v skutočnosti neexistuje nejaká idea, ktorá by „protestujúcich“ zjednotila. Nešlo o žiadne národnooslobodzovacie hnutie, o boj za sociálne práva ani o žiadnu podobnú ideologickú platformu – teda ak za ňu nepovažujeme túžbu po moci a peniazoch. A preto sa objavuje toľko rôznych pohľadov na to, prečo sa vlastne v Kazachstane deje to, čo sa deje.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Odkiaľ fúka vietor?

Niektorí aktuálne udalosti v krajine interpretujú ako odovzdanie moci od klanu bývalého prezidenta Nazarbajeva súčasnému prezidentovi Tokajevovi, ktorý je podstatne „proruskejší“ a úmerne tomu menej naklonený USA a najmä Turecku (ktoré je situáciou v Kazachstane azda najviac sklamané). Aj na tomto uhle pohľadu je čosi pravdy.

Niektorí hovoria o údajnom vodcovi opozície Muchtarovi Abljazovovi, ktorý z Francúzska vraj koordinuje súčasnú „revolúciu“, ktorá v krajine prebieha. Tento podarený vtáčik bol viackrát hľadaný Interpolom a hoci má svoju centrálu v Kyjeve, už ani odtiaľ nemôže úradovať, lebo ho ukrajinské úrady už niekoľko rokov hľadajú pre spreneveru niekoľkých miliárd dolárov.

Samozrejme, nesmieme zabudnúť ani na dlhé prsty Turecka a jeho snahu o vytvorenie veľkej osmanskej islamskej ríše, ktorá by siahala, podľa slov samotného Erdoğan, od Viedne až po Čínu.

A je tu ešte jeden veľmi dôležitý sused, s ktorým má Kazachstan hranicu dlhú takmer 1800 kilometrov: Čínska ľudová republika. Každému, kto vníma geopolitické súvislosti, musí byť jasné, že Čína so svojimi ambíciami a so svojím neukojiteľným hladom po energiách každého druhu, chce mať v Kazachstane svoj vplyv. Mimochodom, boli to práve čínski experti, kto pomohol Kazachstanu okamžite po začiatku útoku zablokovať internet, aby sa útočníci nemohli dorozumievať...

Toto všetko sú čriepky celkového obrazu. Ten je, samozrejme, komplexný, ale niet najmenších pochybností, že tá skutočná podstata celého diania je geopolitická a jej prvotný hýbateľ sedí na druhej strane Atlantického oceánu. Západné systémové médiá to pochopiteľne popierajú, ale okrem dôkladne nakrátko ostrihaných ovečiek musí byť každému jasné, že to, čo sa stalo v Kazachstane, je súčasť globálnej operácie namierenej proti Rusku.

Vítaz berie všetko

Je čoraz očividnejšie, že stále rovnaká americká stratégia už prestáva v postsovietskom priestore fungovať. Udieralo to do očí už od samého počiatku akcie: prezident Kasym-Žomart Tokajev zareagoval rýchlo a tvrdo a aj štáty Organizácie zmluvy o kolektívnej bezpečnosti (OZKB) prišli Kazachstanu bleskurýchlo na pomoc. Mnohí pozorovatelia ako kľúčovú myšlienku zdôrazňujú, že práve štvavá americká politika násilných zmien režimov vytvára tlak, ktorého výsledkom je, že Rusko a krajiny v jeho prirodzenom geopolitickom prostredí sa už naučili proti technológii prevratov a farebných revolúcií bojovať.

A nielen že proti tomu vedia bojovať, ale celkom pochopiteľne, za svoje víťazstvo budú chcieť aj odmenu – a platiť bude ten, kto prehral. Tak to už vo svete chodí. A tak, hoci sa o tom ešte príliš nehovorí, sú vážne indície, že Západ stihne za pokus o destabilizáciu stredoázijského regiónu citelný trest v podobe straty vplyvu. Ak prezident Nazarbajev nechal Američanom dvere otvorené dokorán, jeho nástupca ich po nástupe k moci pred dvomi rokmi trochu privrel – a teraz sa môžu takmer zatvoriť.

Drvivú väčšinu exportu Kazachstanu tvorí ropa, plyn a ďalšie suroviny, pričom takmer všetky tieto zdroje sú viazané a vlastnené veľkými západnými spoločnosťami. Neúspešný pokus o prevrat a následné zbliženie Kazachstanu s Ruskom môže pre Západ znamenať postupnú stratu kontroly nad týmito cennými zdrojmi.

Osobitnou témou sú americké biologické laboratória v Kazachstane (majú ich aj v celom rade ďalších postsovietskych republík), o ktorých nikto nevie, čo sa tam vyrába či skúma – nemajú do nich prístup ani kazašské úrady. Je však logické, že v súčasnej situácii budú musieť tieto objekty mimoriadnej dôležitosti zaistiť jednotky OZKB. Kto vie, čo zaujímavé tam nájdú...

V kontexte celého diania je viac než symbolické, že formálnou hlavou operácie v mene OZKB je práve arménsky premiér Nikol Pašijan. Kto sledoval v uplynulých rokoch situáciu v Arménsku, ten vie, že práve Pašijan bol tým, kto ešte nedávno laškoval so Západom a snažil sa krajinu odpútať od Ruska. Potom však Arménsko prehralo vo vojne s Azerbajdžanom, stratilo Náhorný Karabach a nebyť pomoci Ruska, mohlo stratiť úplne všetko, pričom Západ nepohol ani prstom, aby Arménsku pomohol. Vtedy národ doslova donútil Pašijana zmeniť kurz krajiny smerom k Rusku.

Odrezávači hláv

Dobrou správou je, že v konečnom dôsledku budú pri tejto operácii „neutralizované“ stovky „odrezávačov hláv“ z Blízkeho východu. Je známe, že v Kazachstane pôsobia pobočky rôznych

extrémistických islamistických skupín, podobne ako aj v ostatných stredoázijských krajinách. Ťažko presne určiť odkiaľ prišli, koľko ich je z Afganistanu, koľko zo Sýrie a koľko z iných krajín, ale to ani nie je dôležité, pretože je to rovnaký druh bojovníkov. Majú v Kazachstane dobré podmienky, najmä na juhu krajiny sú radikálne islamské názorové prúdy dostatočne silné.

Dá sa predpokladať, že aj po potlačení tohto pokusu o prevrat ostanú v Kazachstane pôsobiť ozbrojené bandy, ktoré sa v tomto chaose vyzbrojili (vyrabovaných bolo mnoho obchodov, vrátane tých so zbraňami) a lokálne boje s nimi budú pokračovať ešte dlhé týždne, keďže bezpečnostné sily nemôžu byť všade. Kazachstan nemá vybudované primerané bezpečnostné štruktúry, takže toto bude ďalší objektívny dôvod na zintenzívnenie spolupráce s Moskvou – a to sa týka nielen Kazachstanu, ale aj ďalších bývalých sovietskych republík zo stredoázijského regiónu, ktoré po týchto udalostiach možno prehodnotia svoju bezpečnostnú politiku, vidiac čo sa stalo u susedov.

Vláda zaujala vo vzťahu k islamistickým banditom jasný postoj (presne mieriť a nebrať zajatcov), čo Západ a mimovládky silne kritizujú ako nehumánne. (Nuž áno, v duchu bruselského prístupu by bolo asi správnejšie – a humánnejšie – vziať ich do Európy a tu ich vypustiť do ulíc, aby sa prevychovali.)

Inšpirácia aj pre slovenských protestujúcich?

Dobrá správa je aj to, že slovenské mainstreamové médiá konečne dostali z centrálky noty, ako majú písať. Niekoľko dní totiž boli tí milí a pravdymilovní ľudia trochu dezorientovaní, neboli si istí, čo smú napísať a čo nie. Už je však všetko v poriadku. Ide sa podľa klasického scenára: dobrí demonštranti, zlý surový diktátor, zlé Rusko. Teda rovnaká verzia ako vždy: tí v uliciach nie sú teroristi, oni len protestujú.

Tentoraz proti zvýšeniu ceny plynu. No uznajte, je predsa úplne normálne, že keď sa protestuje proti zvýšeniu cien, tak sa vezmú kalašnikovы a obsadia sa vládne budovy, letiská a iné strategické miesta, či nie? K správam o „protestoch občanov proti vysokým cenám“ neodmysliteľne patria aj zábery totálne zdemolovaných dymiacich ruín mesta, ako aj informácie o odrezaných hlavách policajtov a vojenských kadetov. Je to vlastne zaujímavá inšpirácia aj pre nás Slovákov: najbližšie, keď sa nám nebudú páčiť ceny, tiež by sme mohli na to ísť rovnako. Systémové médiá by pre takto protestujúcich Slovákov nepochybne mali rovnaké pochopenie, ako prejavujú voči „protestujúcim“, ktorí odrezávajú hlavy v Kazachstane...

[ZDROJ](#)